

JEDAN GRAD, JEDNA BORBA

Piše ko zna, smije i umije; izlazi kad treba i mora; štampa se u kućnoj radinosti.

I POLICAJCI SU RADNICI... a neki su i - RADNICE.

A i radnici i radnice su ljudi!

Policajci se razbole pa im treba zdravstveno.

Radnice Fortune se razbole ili ih udare policajci pa im treba zdravstveno.

Ali radnice Fortune ga nemaju – oteto im je.

Kao što će novi Zakon o penzijama policajcima da otme zarađeno.

Policajcima treba voda iz rijeke. Za kupanje, za piće, za pecanje, za gledat u ljepotu.
Ljudima iz Kruščice treba voda iz rijeke. Za kupanje, za piće, za pecanje, za gledat u ljepotu.
Ali ljudima iz Kruščice hoće da otmu rijeku.

Oteće je i policajcima – presušiće rijeka kao policijski penzioni fond.

A policaci ostare pa im treba penzija.
Radnice Fortune ostare pa i njima treba penzija.
Ali radnicama Fortune su popljačkali i fabriku i penzije.

Baš kao što će radnicima u policiji sad da opljačkaju penzije.

Zašto onda radnici u policiji tuku
radnike i radnice u proizvodnji koji brane svoju muku?

Zašto tuku one koji brane rijeku za sve nas - pa i za policajce?

**ZAŠTO policajci
tuku RADNIKE I RADNICE
koji svojim radom pune i penzioni fond policije?**

Znaju li policajci KOGA bi trebalo tući?

Iz pisma radnika gračaničke Fortune:

NI PALICE NI ŠUTNJA NEĆE SLOMITI NAŠ OTPOR!

Već ko zna koji put, samo u ovoj godini, gledamo kako sila u službi zakona tuče obespravljene ljudi koji se drznu poremetiti račun pljačkaškoj eliti.

Sada su to radnice gračaničke Fortune – već danima, pod šatorima, pred tvornicom u kojoj su provele čitav radni vijek, a koja je privatizacijom uništena. Uprava se obogatila.

A radnici i radnice?

Oni su primali 250 maraka mjesečno za svoj rad: staž im nije uplaćen 19 godina. Sredstva za rad su im oduzeta, ne mogu ostvariti penziju, ne mogu se liječiti i ne mogu, nakon decenija teškog rada, živjeti bez poniženja.

Zato su radnice ove jeseni blokirale pogone i zahtijevaju da se hitno pokrene proizvodnja, ljudi vrate na posao u matičnoj fabrići, staž uveže a stečajni upravnik smijeni.

Država je na njihove sasvim opravdane zahtjeve odgovorila po oprobanom receptu.

Obračunava se sa njima kao što se obračunala sa radnicama tuzlanske Aide; kao što se obračunala sa radnicama Borca kojima je zabranjeno da podignu šatore pred zgradom vlade FBiH, pa su bile primorane stajati na snijegu i kiši za svoje penzije; kao što se obračunala sa hrabrim čuvarkama vode iz Kruščice.

Sve njih država dočekuje silom i udarcima, kako bi odbranila isključivo privatni interes osiguran kriminalnim malverzacijama. To nam govori da nisu privatizirane samo naše tvornice, naše šume i rijeke, naše ulice i parkovi, već a je privatizirana i sama država.

Policijsko nasrtanje na radnice Fortune jasno ukazuje na to da životi i rad običnih ljudi ne vrijede ništa u odnosu na privatnu, nezakonito stečenu svojinu parazitskih kapitalista.

Šta smo dakle od naše ‘demokratizacije’ dobili?

Dobili smo pravo da nam privatizuju svu našu društvenu imovinu, a da pravo kapitaliste nad tom otetom imovinom postane svetinja pred kojom su sva naša prava – beznačajna.

Dobili smo i novu vrstu rodne ravnopravnosti pred policijom: kad tuku u odbranu interesa kapitaliste, policijske palice ne razlikuju radnicu od radnika.

Zato tražimo da se hitno pokrene istraga svih slučajeva policijske brutalnosti nad golorukim ljudima koji brane opšte dobro ili svoja radna i druga prava. Sloboda okupljanja je jedno od naših temeljnih prava.

Zahtijevamo da se svima osigura uživanje tog prava bez nasilja i intervencije policije. Potrebno je momentalno, jasno i bezuvjetno stati na stranu svih onih koji hrabro pokazuju da naš rad, naše tvornice, naša dobra ne smiju i neće biti plijen mafijaške elite.